

ECLI	ECLI:NL:RVS:2026:2852
Datum uitspraak	21 mei 2026
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 21 februari 2024 heeft de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid bepaald dat verzoeker met ingang van 5 maart 2024 geen recht meer heeft op tijdelijke bescherming op grond van de Richtlijn tijdelijke bescherming en het daarop gebaseerde Uitvoeringsbesluit (EU 2022/382). De staatssecretaris heeft verzoeker ook opgedragen om de Europese Unie binnen vier weken na 5 maart 2024 te verlaten.

Volledige tekst

BRS.26.002096

ECLI:NL:RVS:2026:2852

Datum uitspraak: 21 mei 2026

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak van de voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening (artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht), met toepassing van artikel 8:83, derde lid, van die wet, hangende het hoger beroep van:

[verzoeker],
verzoeker,

tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Arnhem, van 31 maart 2026 in zaak nr. NL24.8841 in het geding tussen:

verzoeker

en

de minister van Asiel en Migratie.

Procesverloop

Bij besluit van 21 februari 2024 heeft de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid bepaald dat verzoeker met ingang van 5 maart 2024 geen recht meer heeft op tijdelijke bescherming op grond van de Richtlijn tijdelijke bescherming en het daarop gebaseerde Uitvoeringsbesluit (EU 2022/382). De staatssecretaris heeft verzoeker ook opgedragen om de Europese Unie

binnen vier weken na 5 maart 2024 te verlaten.

De minister heeft op 4 juli 2025 een vervangend terugkeerbesluit genomen.

Bij uitspraak van 31 maart 2026 heeft de rechtbank het daartegen door verzoeker ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze uitspraak heeft verzoeker hoger beroep ingesteld. Ook heeft hij de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Overwegingen

1. Verzoeker heeft de voorzieningenrechter verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat hij niet wordt uitgezet voordat op het hoger beroep is beslist, dat hij opvang en verstrekkingen krijgt en dat hij kan blijven werken zonder tewerkstellingsvergunning.

2. Gelet op wat is aangevoerd, is naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter niet aannemelijk dat de uitspraak van de rechtbank zal worden vernietigd ten aanzien van het oordeel dat de minister de tijdelijke bescherming voor verzoeker mocht beëindigen.

3. De voorzieningenrechter wijst het verzoek daarom af, voor zover verzoeker heeft verzocht dat hij zal worden behandeld alsof het recht op tijdelijke bescherming op grond van de Richtlijn tijdelijke bescherming en de daarop gebaseerde Uitvoeringsbesluiten (EU 2022/383 en EU 2025/1460), op hem van toepassing blijft. Dit betekent dat verzoeker niet op basis van dit recht in aanmerking komt voor opvang en verstrekkingen en dat hij niet mag blijven werken zonder tewerkstellingsvergunning.

4. Het hoger beroep vergt voor het overige nader onderzoek, waarvoor deze procedure zich niet goed leent. Gelet daarop en gelet op de belangen die verzoeker naar voren heeft gebracht, treft de voorzieningenrechter de voorlopige voorziening dat verzoeker niet wordt uitgezet totdat op het door hem ingestelde hoger beroep is beslist.

5. De minister moet de proceskosten vergoeden.

Beslissing

De voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

I. bepaalt bij wijze van voorlopige voorziening dat verzoeker niet wordt uitgezet, totdat op het door hem ingestelde hoger beroep is beslist;

II. wijst het verzoek voor het overige af;

III. veroordeelt de minister van Asiel en Migratie tot vergoeding van bij verzoeker in verband met de behandeling van het verzoek opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 934,00, geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. J.C.A. de Poorter, voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. K. Veen, griffier.

w.g. De Poorter
voorzieningenrechter

w.g. Veen
griffier

Uitgesproken in het openbaar op 21 mei 2026

